

sinh ra tại một trong những dòng họ lâu đời nhất ở Mecca mà thời đó đang là một thành phố thương mại lớn, cũng có thể gọi đó là trung tâm thương mại của cả nhân loại, và vì thế nó cũng giống như cái sân chung cho mọi người qua lại. Trong thành phố lúc nào cũng bụi, bẩn và oi bức, cho nên người ta thường gửi con cái cho những người du mục giáo dục. Mahomet cũng được giáo dục như vậy, anh lớn lên bằng sữa ngựa, trở thành một chàng trai khỏe mạnh và cường tráng. Đầu tiên anh chăn cừu, sau đó được vào làm thuê cho một bà góa phụ giàu có chỉ huy thương đoàn qua sa mạc. Cứ như vậy, Mahomet đi khắp phương Đông, chuyện trò tiếp xúc với những người thuộc những tôn giáo khác nhau nhất. Anh nhìn thấy Thiên chúa giáo phân chia thành nhiều giáo phái nhỏ và có khi còn thù địch với nhau. Khi anh tròn hai mươi tám tuổi, quả phụ lấy anh làm chồng. Bố anh chống lại cuộc hôn nhân này, nhưng bà góa chuốc rượu và buộc ông cầu nguyện cho họ. Mười hai năm tiếp theo, Mahomet trở thành một nhà lái buôn giàu có, tháo vát và được tất cả mọi người kính trọng. Rồi sau đó, bỗng nhiên ông bỏ nhà vào sa mạc, cho tới một ngày đẹp trời ông trở về với những dòng thơ đầu tiên của kinh Coran và tuyên bố mình là Sứ giả của thánh Alla.

Kinh Coran, linh cảm của Đấng tối cao, chính là điều kỳ diệu nhất không giải thích nổi trong cuộc đời Mahomet. Ông không phải là nhà thơ, ông không có thiên phú về câu chữ. Thế mà những dòng thơ tràn đầy niềm tin trong Coran lại tuyệt vời hơn tất cả những gì mà các nhà thơ chuyên nghiệp của tất cả các dân tộc ả-rập có thể sáng tác ra. Đối với người ả-rập, đây thực sự là một điều kỳ diệu. Bởi vì thiên khiếu ngôn ngữ được coi là năng khiếu lớn nhất, và nhà thơ được xếp ngang với Đấng tối cao. Mahomet nói rằng mọi người đều bình đẳng trước Đấng tối cao và cả thế giới phải trở thành một quốc gia đạo Hồi dân chủ. Về chính trị, đó là một điều nhảm nhí, và ngoài tất cả những cái đó ra, Mahomet còn cháy bỏng mong muốn phá vỡ 360 ngẫu tượng ở sân trong, bên cạnh tảng đá Kaaba. Tảng đá này thu hút rất nhiều dân du mục đến Mecca, và như thế có nghĩa là buôn bán phát triển thuận lợi. Vì thế các nhà ô-tư bản địa phương, mà chính Mahomet cũng thuộc tầng lớp này, đã nổi giận nhà Tiên tri. Ông lại bỏ vào sa mạc và đòi quyền thống trị toàn thế giới.

Phong trào Hồi giáo ra đời như vậy. Từ trong sa mạc đã nhóm lên một ngọn lửa không dập tắt nổi - đó là đội quân của một dân tộc chiến đấu, đội quân mạnh bởi sự thống nhất và mong ước được hy sinh cho chiến thắng. Mahomet kêu gọi Do thái giáo và Thiên chúa giáo đoàn kết thống nhất với Hồi giáo. Ông nói rằng ông không lập ra tôn giáo mới mà chỉ kêu gọi tập trung dưới ngọn cờ của mình những người tin vào Đấng tối cao duy nhất và sẵn sàng chiến đấu vì tín ngưỡng. Nếu như những người Thiên chúa giáo và Do thái giáo ủng hộ Mahomet, thì ông đã chinh phục được cả thế giới. Nhưng họ từ chối, không sẵn sàng chấp nhận tư tưởng mới về cuộc chiến